

దర్శనాత్మకం

దాట్లనిరాయణమూర్తిరాజు

బస్టాండు పరమ దరిద్రంగా వుంది. దిక్కుమాలిన దేశంలో దిక్కుమాలిన ప్రజలకు కాస్త నీడనిచ్చే దిక్కుగానే వుంది. అక్కడ ఆ బస్టాండుకు ఇవతలపక్క పెద్ద మైదానం వుంది. గవర్నమెంటువారు ఆ మైదానంలో బ్రహ్మాండమైన స్టేడియంని కడదామని పది సంవత్సరాల క్రితం శంఖస్థాపన చేసారు. అడింకో పదిహేను సంవత్సరాలకి స్టేడియంగా తయారవచ్చు. ఆవకపోవచ్చు. ఈ లోపున ప్రజలకు ఉపయోగపడుతుందనే సదుద్దేశంతో ఖాళీగా వుంచేరు ఆ ఖాళీ మైదానాన్ని ప్రజలు, ఎడంపక్కన పురుషులు, కుడిపక్కన స్త్రీలు బహిరంగ పాయిఖానాగా ఉపయోగిస్తున్నారు. ఆ మైదానానికి కొంచెం దూరంలో ఏ బై గుడిసెలున్నాయి. ఆ గుడిసెలు బురదలో సందుల్లా అస్తవ్యస్తంగా వున్నాయి. ఆ పక్కనే కార్పొరేషన్ వాళ్ళు వూరిలోని చెత్త నీచా అక్కడే కుప్పగా పోస్తారు. మురికి, మురిగ్గావున్న ఆ ప్రదేశంలో అక్కడి గాలి కూడా మురిగ్గానే వుంది. అటువంటి చోట....

విజయనగరం వెళ్ళే బస్సెక్కి కూర్చున్నాను. క్రింద కొట్లాట. టిక్కెట్టుకోసం కొట్లాట. బస్సెక్కిడానికి కొట్లాట. అరగంటలో బస్సంతా జనాల్లో నిండిపోయింది. తిండికి వాచిపోయినట్టుగా కొంత మంది అదేపనిగా తింటున్నారు జంగిడే జ.తి కలు. వెనక సీట్లోంచి షరపరమని విప్పిస్తున్నాయి.

ఆ అమ్మాయినిచ్చిన కాగితం చదివి ఆశ్చర్యపోయాను. నమ్మలేక పోయాను. ఆ అమ్మాయి పేరు గంగ. పెళ్ళయిన వెంటనే భర్త పోయే డట. వాళ్ళు నలుగురికూ చెల్లెళ్ళట. మిగతా ముగ్గురూ కళ్ళూ, కాళ్ళూ లేనివాళ్ళట. దయగల వాళ్ళందరూ అదుకోమని అందులో వ్రాసి ఉంది.

“బాబూ ధర్మం” తలతిప్పి చూసాను. “బస్సెక్కిడెంటులో కాలుపోయింది బాబూ ఆడపిల్లలుగల సంసారం” అతనివేపు చూసాను. కుడికాలు మొండిగా వుంది. జేబులో చెయ్యి పెడితే పదిపైసల బిళ్ళ దొరికింది. అదే అతని కిచ్చాను ‘సలామ్’ చేసి ముందు కెళ్ళిపోయాడు. ఆర్టీసీ బస్సులోచ్చినా ప్రైవేట్ బస్సులు ఒదల్లేదు. అవసరానికి ఈ ఆర్టీసీ బస్సులురావు. తప్పని పరిస్థితుల్లో ప్రైవేట్ బస్సు ఎక్కడ తప్పదు. అలాగే అయింది నా పరిస్థితి. బస్టాండు పెద్ద సంతలావుంది. ఎవరిగోల వాళ్ళది. బస్సులు ఎక్కేవాళ్ళు ఓగేవాళ్ళు కాకా హోటళ్ళలోంచి పెద్ద గొంతుతో విన బడే పాటలు....పాటలు.... బస్సే బజారులా వుంది. “మామూలుగా మీరు బజారులో కొంటే ఎనబై రూపాయలు....పాడండి బాబూవేం...వేలం....” ఒక వ్యక్తి చేతిలో బట్టల మూటతో బస్సెక్కి ఒక ఫాంటు బట్టనివిప్పి అందరికీ చూపిస్తూ గట్టిగా అరుస్తున్నాడు. “పది రూపాయలు” ఎవరో వెనకనుంచి పాట ప్రారంభించారు. “ఇరవై” “ముప్పైబదు” “నలభై” నలభై దగ్గరకెళ్ళి పాటు ఆగి పోయింది. “ఒకటోసారి రెండోసారి మూడో సారి” అని, ఆ వేలం వ్యాపారి “మాకు కిట్టదు బాబూ” అని పాట పాడిన వాళ్ళందరకూ బహుమతిగా మనిషికో దువ్వెన తీసిచ్చి బస్సు దిగిపోయి, ఇంకో బస్సులోకి వెళ్ళాడు. “దయగల తల్లులు....కనికరం బాబులు.... ముసిలిదాన్ని బాబూ ముసిలిదాన్ని ధర్మం

బాబూ....కష్టపడలేని జల్మం” బస్సులోంచి కిందకు దింపేను చూపుని. ముసలమ్మ. గోనెముక్కని నడుంచుట్టూ చుట్టుకుంది. చిరిగిన పాతగుడ్డని గుండెలమీద కప్పుకుంది. నెరిసి చెదరిపోయిన తల ఎండ కాంతికి బూడిద రంగులో మెరుస్తోంది. గంటల తర బడి నేలమీదపడి దొర్లి లేచినట్లుగా వుంది శరీరం. ఏబై ఏళ్ళుంటాయి. ముఖం పండి, రాలిపోయి, బూడిదలోపడ్డ మర్రాకులావుంది. ఒక చేతికి రంగంతా వెలిసిపోయి, తెల్లగా ఐపోయి నొక్కుకుపోయిన రోల్డ్ గోల్డ్ గాజు, రెండో చేతికి ఏదో నన్నటి నల్లటితాడు కట్టు కుని వుంది. కుడికాలు ముణుకునుండి కింద వరకూ ఏదో గుడ్డ గట్టిగా బిగించి కట్టివుంది. కుడికాలికి చిటికెన వేచ లేదు. వికృతంగా వుంది. ఆ ముసలమ్మ వంటిమీద చెమట సూర్యకాంతికి ముత్యాలాగ మెరవటంలేదు. కాండ్రించి వుమ్మిన వుమ్ము ఎలాగ వుంటుందో అలాగవుంది ఆవిడ వంటిమీద చెమట. “ఏ జల్మంలయే పాపం సేసానో నలంగా వున్నావు కష్టపడి బతగ్గాడమా అంటారేమో మూర్ఖ జబ్బుంది. వళ్ళంతా పుళ్ళు బాబూ... నాకు పనెవడిస్తాడు నాయనారా....ఆన్నవెవడు ఎడతాడు తండ్రులూ....మీరే తండ్రులు తల్లులు బాబూ దరిమం మీరు తిసిసిన అరటిపండు తొక్క ఇవ్వండి బాబులూ ఆదేసాలు....నాలాటి దరిద్రపు గొట్టుదానికి....అదే పున్నెం మీ పిల్లల కాపుణ్యం కానదీ....అమ్మా తల్లీ మీ పసుపూ కుంకం కలకాలం నిలవాల. ఎక్కువడిగనేదు. ఒక్కపైసా పైసా పైసా ఇప్పించండి. దయ సూపండిబాబూ. నినబాబూ పెత్తండ్రీ అమ్మలూ బాబూ “చేతులెత్తి, బస్సులోని వాళ్ళను ఎగి రెగిరి చూస్తూ, పక్కనవున్న వాళ్ళని ఆశగా చూస్తూ అడుగుతోందా ముసలమ్మ. ఎవరూ పలకడంలేదు. ఎవో చూస్తున్నారు. నా వెనక ఆ సామీ నిద్రలో వున్నాడు. వాడి పక్కనున్న కాలేజీ కర్రాడు బస్సుపైల్లరులో ఏదో బస్సుకోసం నిలబడ్డ నిలంచీర అమ్మాయిని చూస్తున్నాడు. నా ముందు సవదంపతులు ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వారపత్రిక 17-2-83

తెగ నవ్వుకుంటున్నాను. అతను ఆవిడ భుజ మీంచి చెయ్యివేసి గర్వంగా చుట్టూ చూస్తున్నాడు. కుడివక్కన పేషన్ పేరేడకి వచ్చి నట్లుగా షోకు చేసుకొచ్చిందా కావొద్ద. మాటి మాటికి ఏదీ శాశ్వతం కానట్లుగా వైటనువడిలే స్ట్రోందావిక. ఎడంపక్కన ముందుకూర్చున్న కాలేజీ కుర్రాళ్ళు, మాటిమాటి వెనక్కి తిరుగుతూ, చూస్తూ జోకులేసుకుంటూ ఆనంస్తున్నారు.

“ఒక్క తండ్రికీ దయలేదు. ఒక్క తల్లికీ కనికరంలేదు. మా తల్లులే మా తండ్రులే ఇష్ట వాచ్చినట్టుగా కరుసుపెడతారు. ఇష్టవాచ్చినట్టుగా తింటారు. బీదానికి ఒక్కవైసా ఇవ్వక దానికి పోయే కాలాలు. మీ పంచబిచ్చ పరమాన్నాలడిగేనా పాయసాలడిగేనా చూత్తంపే మీరేరిగిందివ్వమన్నా ఇచ్చేట్టులేరు. అంచేత

నల్లగావున్నా వలుపులో అందువుంది. ముఖం కోలగా వుంది. పెద్ద కళ్ళు, పొడవైన ఘుక్కు చివర ‘ముక్కుపుడక’ ముఖానికి అందాన్నిచ్చింది. చెవులకు పెద్ద నైజా రింగులున్నాయి. ఒంటి జడ పిరుదుల వరకూవుంది. అది సవరమో సహజమో తెలీదు. కనకాంబరం పూలతో దవనాన్ని కలిపి జడలో పెట్టుకుంది. లేత గులాబీ చీర. అదే రంగు జాకెట్టు. మిగతావన్నీ ఒకటే రంగువి కావటంవలన అకర్షణీయంగా వుంది.

ఆ అమ్మాయిచ్చిన కాగితం చదివి ఆశ్చర్యపోయాను నమ్మలేకపోయాను. ఆ అమ్మాయి పేరు గంగ. పెళ్ళయిన వెంటనే భర్త పోయేదట. వాళ్ళు వలుగురక్క చెల్లెల్లట. మిగతా ముగ్గురూ కళ్ళూ, కాళ్ళూ లేనివాళ్ళట. డయ

వచ్చి ద ర మం...బిచ్చం....అనొస్తే మా బాబు లేదానందం, దాని గుండెత్తులూ చూసి ఓహో రూపాయిలిచ్చేరు. ఎయ్యండి ఎయ్యండి. ఏదో కాయితమ్ముక్క సూపించి సరికి ఐసయి పోయారు. తల్లులు మరియదగా ఎండనబడి గంటనించి అడుక్కుంటున్నానే. పైసాకి నేన్నోచుకోలేదా పావలాలిచ్చేరే...దాని పనే బాగుంది. పగలడుక్కోడం...రేత్రిబిజినెస్సు... నంజల మాటలే నమ్ముద్దీ లోకం. సంసారి మాట లెడిక్కావాలి”

ఒంటి కాలి మీద నిలబడి, బీటు కాన్ స్టేబుల్ పోజిచ్చి కళ్ళు చిత్రంగా తిప్పుతూ, చేతులు వూపుతూ కేకలేస్తోంది ముసిల్మి.

“ఏవన్నావే నేనంజనా” ఇంతసేపూ సౌమ్యంగా మమ్మల్నుడిగిన అమ్మాయి కిందకు దిగుతూ గొంతుపెంచి అన్నాది.

పెంచకం కరువుతో నిండిపోయింది. ఇలా దోళ్ళుండబడతే ఈ రోజులొచ్చేయి. ఆకల్తో మేవేడ్చినట్టు మీరేడుస్తారు. మలమల మేం మాడినట్టు మీరు మాడతారు”. బస్సులోని వాళ్ళని, ప్రపంచాన్ని మొత్తం అందర్నీ ఇష్ట వాచ్చినట్టుగా తిడుతూ, చేతులు వూపుతూ, వెక్కిరిస్తూ పిచ్చిపిచ్చిగా ప్రవర్తిస్తోంది ముసిల్మి.

“ఇంతసేపూ బాగానే వుండే. పిచ్చిగావి వుందా” ఎవరో బైటకే అన్నారు.

“ఏవండీ” ఆ పిలుపు తలతిప్పిచూసాను ఓ అమ్మాయి నిల్చునుంది. చేతిలో ఏదో కాగితం పెట్టింది. తర్వాత బస్సులో వున్న వాళ్ళందరి దగ్గరకువెళ్ళి తలో కాగితం ఇచ్చింది. ఆ అమ్మాయివేపు చూసాను. పాతికే ఖుంటాయి. సన్నంగా పొడవుగా వుంది.

గల వాళ్ళందరూ అడుకోమని అందులో వ్రాసి వుంది. ఎవరో పెద్దాయన వ్రాసిన కాగితం అది. కింద ఆయన పేరు వివరాలు వున్నాయి.

ఆ అమ్మాయి ఒక్కొక్కరి దగ్గరికెళ్ళి ఇచ్చిన కాగితం తీసుకుని ‘ధర్మం చెయ్యండి’ అడుగుతోంది. చాలా మంది తోచింది మున్నారు. అందరి దగ్గరూ డబ్బులువసూలేసుకుని బస్సు దిగితోంది ఆ అమ్మాయి.

క్రందనున్న ముసలమ్మ అరుస్తోంది.

“చూసారా బాబులూ బిక్కుటక్కులాడుకుని, అరుపు పీర పింగ్ఠరించి, హోషుగా

“నంజవా..మరి నంజవా.. సెతకారీ నంజవి. జగుల్పాజీ నంజవి....పడుసుకునే నంజవి.... పత్తిత్తు నంజవి....పొద్దున్నొకడితో మద్దేన వింకొకడితో, సాయంత్ర వింకొకడితో రాత్రి వొకడితో కులికే సానినంజవి. నీపసాలు నా కెరికనేదా. నేనడుక్కుంటున్న దగ్గరికెళ్ళా వస్తావు. నా డబ్బులట్టుకెళిపోతావు. సవత్కారి నంజా. నా నోట్లో నోరెట్టక” నోరంతా చాపి అరిచింది ముసిల్మి.

“మాటలు సరిగ్గా రానీయ్ ముసిల్... కీలిరిగి పోగల్లు. తన్నేనంటే హారా బ్రిడ్జి కాడక్కెళ్ళి పోగలవు” అన్నాడా ఆమ్మాయి.

“అవునే నీ సోకు బుగిలో కలవా.... హారా బిడిజీలు లచ్చీ టాకీసు గుడిసెలు మెరినా బీచు ఇసకల దొర్లడాల, రాసవానిపాలెం క్లబ్బుల్ల తొంగోడాలు. తాటిచెట్లపాలెం తాటితోపుల్ల తిరగడాలు, రామకష్ట జంక్షన్ల బేరాలు. నీ బేరాలు నాకెరికేనే నంజా.... నంజ ...ని నంజకి దానాలు సేస్తారు బాబులు. నంజ డబ్బు నంజకే బాగడిపోతారేటి. ఆమ్మాయిని తిడుతూ బస్సువేపు ఒకసారి చూసి తిట్టింది.

“తిండానికి తిండి లేకపోయినా ముండకి పోయేకాలం చూడండి అందర్నీ తిడుతోంది” బస్సులోని ముసిలాయన వ్యాఖ్యానించేడు.

ఇంతలో ఆ ఆమ్మాయి అక్కడేవున్న కర్రపేడుని తీసి ముసిల్లాని మీదకిసిరింది. అదెళ్ళి ముసిల్లాని వీపుకి తగిలింది. ముసిల్లి బండబూతుల్లోకి దిగింది. ఆకిర్రని అందుకుని అట్నంచుటు విసిరింది. ఆదెబ్బని కుర్రది తప్పించుకుంది. ఇంతలో ముసిల్లి భయంకరంగా కక్కెర్రచేస్తూ రెండు చేతుల్నీ చాస్తూ కుర్రదానిమీద పడింది. కుర్రదాని జుట్టుపీకింది. బొట్టు చెరిపేసింది. పాములాంటి జడను

పట్టుకుని గుంజింది. పూలు వెళ్లా చెదురై పోయాయి. ఆమ్మాయిని ఒంగోపెట్టి వీపు మీద దబదబా బాడింది. ఆమ్మాయితిట్టు లంకించుకుంది. అట్నంచుటు తిరగబడి ముసిల్లాని జుట్టు పట్టుకుని గుంజి వెనక్కితోసింది. ముసిల్లి తాటకిలాపడి, ముక్కాచెవులూ తెగి పోయిన శూర్పణఖలా లేచింది. కుర్రదాని మెడను పట్టుకుని తోసింది. చీరను పట్టుకుని లాగింది. రెండు చేతుల్తో గట్టిగా పట్టేసి బోర్లా పడగొట్టింది. కుర్రది నేలమీద పడిపోయింది. పెదవి చిట్టిపోయి రక్తం చిమ్మింది.

ఆ ఆమ్మాయి ఒక్కసారి “ముసిల్లంజినీ అంతు చూస్తా” అనుకుంటూ ముందుకు బికింది. అదే సమయంలో ముసిల్లి కలబకింది. ముసిల్లాని నడుంచుట్టూ చుట్టుకున్న గోనెగుడ్డ పురుపురుమంది. గుండెలమీది జానా బెత్తెడు గుడ్డా జారిపోయింది. ఆ ముసిల్లి వెనకనుంచి కుర్రదాని జాకెట్టు పట్టుకుని గుంజింది. అప్పటి వరకూ కుర్రదాని జాకెట్లోవున్న రూపాయి నోట్లూ, చిల్లర చప్పుడుచేస్తూ నేలమీదపడ్డాయి. ఆ జాకెట్టు చిరిగిపోయి ముసిల్లాని చేతికో ముక్క వచ్చింది. ముసిల్లి ఆ కుర్రదాని లంగా పట్టుకుని సర్రున చించేసింది.

అప్పుడక్కడ ఆ మహానగరంలో, ఆ

బస్టాండులో అక్కడ వేలమంది జనంమధ్యన ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు నగ్నంగా ఈ దేశానికి అసలైన సంస్కృతిలా నిలబడివున్నారు. ఆ సమయంలో ఆ కుర్రది గబుక్కున చేతికి దొరికిన పెద్దరాయి తీసుకుని ముసిల్లాని నెత్తి మీద బాడింది. ఒక్కసారి ముసిల్లాని నెత్తి మీంచి రక్తం వెల్లువలా పారింది. ముసిల్లి పెద్దకేకవేస్తూ నేలమీద పడిపోయింది. వెంటనే ఆ కుర్రది అక్కడక్కడ పడిపోయిన జాకెట్టు ముక్కని, లంగాని, చీరని నుమ్మలు చుట్టుకుంటూ నేలమీది డబ్బుల్ని ఏరుకుని గబగబా గబగబా... గబగబా... బస్టాండు బైటకు పారిపోయింది.

ముసిల్లి పడిపోయి లేవలేని పరిస్థితిలో కేకలు పెడుతూ ఏడుస్తోంది. ఎవరో వెళ్ళి అక్కడక్కడ పడిపోయిన గుడ్డముక్కల్ని దానివంటిమీద పడేసారు. ఎవరో తెచ్చిపోతాయిచ్చారు. పోతా తాగేక లేచి, బట్టలు సర్దుకుని “నన్ను సావనంపేవ్ నంజ.. దేవున్నాడే అడు ఇయ్యేల్లకి మూడు పొద్దులకి నిన్ను బలి కోరకపోతే నామీదొట్టు. ఏ సీటీబిస్సో గుడ్డెయ్యకపోతే సూడు... ఒసే ఒసే” అని ఆ కుర్రదాన్ని తిట్టి, మళ్ళీ చుట్టపక్కల జనంవేపు ఒకసారి చూసి, బస్సువేపుచూసి దరమం

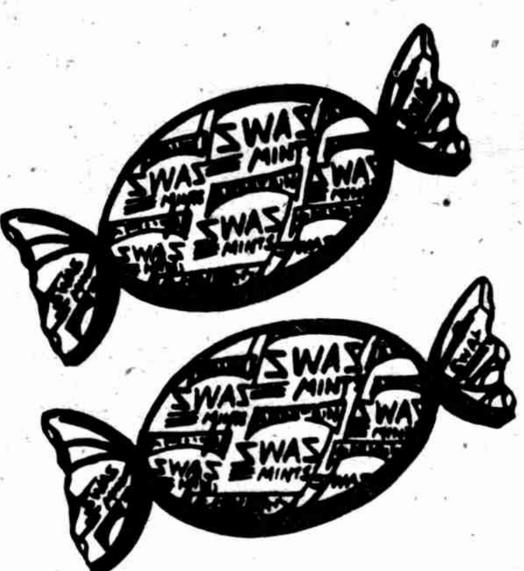
AMRUTANJAN'S

SWAS

MINTS

అమృతాంజన్

వారి మరొక గొప్ప తయారీ

స్వాస్

మింట్

బిళ్ళలు

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

బాబూ.... అమ్మా... బాబూ.... కనికరం గల తల్లులు.... దరమ పెబువులు...." అని అనుకో వడం మొదలు పెట్టింది.

ఇంతనేపూ అక్కడ జరిగింది అందరూ చూడడంవలన, ఒక్కసారి ఆ మహాజనుల మనసుల్లో దయ వెల్లివిరిసి పాలవెల్లిలా పొంగింది. బస్సులో జనం. కిందనున్న జనం అందరూ "పాపం ముసిల్లి" అని సానుభూతితో తోచిన వైనన్ని విసిరి తమ ధర్మ బుద్ధిని ప్రదర్శించుకున్నారు

ఆ ముసిల్లిని చేతులనిండా బోలెడంత డిల్లగ, దాని డిక్కలో కొన్ని రూపాయి నోట్లు. ఆ ముసిల్లి ఆనందంగా నవ్వింది. నవ్వుతూనే అందర్నీ "దరమం అంటే అనా గుండాల. పిల్లాపాపలతో సల్లగుండండిబాబులూ అమ్మలూ పసుపూ కుంకంతో సల్లగుండండి" అని దీవించింది.

అప్పటికి విజయనగరం వెళ్ళే బస్సు బైల్దేరింది. చాలాసేపు వాళ్ళిద్దరిగురించే ఆలోచించాను మరడిపోలేని దృశ్యం. ఆపీసు పని మీద విజయనగరంలో రెండు రోజులున్నాను.

* * *

విజయనగరంనుంచి వచ్చిన బస్సు దిగి బస్టాండుని ఒక్కసారి చూసాను. బస్టాండు

విశృంభంగా వుం. అప్పుడు రాత్రి పదయి వుంటుంది. బస్సు దిగి నడుస్తున్నాను.

అక్కడక్కడ లైట్లు మిణుకు మిణుకు మంటున్నాయి. ఆ లైట్లకొంతికి కనీకనబడ నట్లుగా కనబడే దారి మన అభివృద్ధి పథ కాలాగే గతుకు గతుకులతో విండివుంది. మలుపు తిరిగి నడుస్తున్నాను. కుడిపక్కన దేవాలయంముందు ఆంజనేయుడి విగ్రహం భూతంలా నిలబడి భయపెట్టింది.

ఎడంపక్కన వరసగా గుడిసెలు. ఆ గుడి సెలు బురదలో వండుల్లా అస్తవ్యస్తంగా వున్నాయి. అవన్నీ చీకట్లో చీకటిముద్దగా మాత్రమే కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ గుడిసెలు దాటి మలుపు తిరగబోయాను.

"ఏవండీ" ఆ పిలుపుకి వెనక్కి తిరిగి చూసేను. తెల్లటిచీర తప్ప ఏంకనిపించలేదు. ఇంకట్లో నన్ను పిలిచిన ఆ వ్యక్తి నాదగ్గర కొచ్చి "మా మామ్మకు విన్నట్టుంచీ జ్వర

మండి. నాచేతులో డబ్బుల్లేవు. ఇప్పుడు మరీ ప్రమాదంగా వుందండీ. ఏవండీ" రెండు చేతులు ఎత్తి నాకు నమస్కారం పెట్టి అడుగు తోంది.

ఏవనాలో తోచలేదు. ఇవ్వాలా? వద్దా?

ఇలాటివి మామూలే. రోజూ చూస్తున్నవే. ముందుకు నడవబోయాను.

"మిమ్మల్నే ప్లీజ్" ఆ ఇంగ్లీషు మాటకి వెనక్కి తిరిగి చూసేను.

"వుత్తినే ఇవ్వొద్దులెండి. నన్ను ప్రోస్టి ట్యూట్ గా ఉపయోగించుకుని ఇవ్వొచ్చు కదా" ఆ మాటలు వినలేదు నేను. కాని కొంచెం దూరంలో మనక వెల్తురులో నులక మంచ మీద నానాయాతనలు పడుతున్న వ్యక్తిని చూసి ముందుకి కడిలేను. నా వెనకా ఆ అమ్మాయికూడా వచ్చింది.

"అమ్మా ఈబాధ భరించలేనమ్మా.. భరించ లేను" ఆ గొంతు నేను విన్నదే. ఆ ముఖం నేను చూసిందే. నులక మంచమీద నుమ్మలు చుట్టుకుపోతున్న ఆ ముసలమ్మదగ్గరికి గబు క్కున వెళ్ళి పట్టుకుని "ఎలావుంది మామ్మా" అని అడుగుతోంది ఆ అమ్మాయి.

అప్పుడు స్పష్టంగా వాళ్ళిద్దరివేషాచూసేను. వెంటనే జేబులోంచి చేతికొచ్చిన డబ్బును తీసి "మీ మామ్మను డాక్టరు దగ్గరుకు తీసికెళ్ళు గంగా" అన్నాను. నేనిచ్చిన డబ్బును అందుకుని నన్నే దో అడగబోయింది ఆ అమ్మాయి. అప్పటికి నేను ప్రభుత్వంవారి రోడ్డుమీద, చీకట్లో గబగబా నడుస్తున్నాను. *

సంతానం

లేనివారు సంతానం పొందుటకు-సంప్రదించండి

ప్రముఖ సంతాన్ & ఫ్యామిలీ కంట్రోలింగ్ స్పెషలిస్టు

డాక్టరు శ్రీమతి అండ్ శ్రీ చాగంటి రంగయ్య చౌదరి

'ఒక కుటుంబమువకు ఒకే బిడ్డ' డాక్టరు చౌదరి వినాదమునకు చేయూతనిచ్చి మనదేశ క్షేమ మును, మీ కుటుంబ క్షేమమును కోరి చిన్న కుటుంబముగా తయారవుటకు మరియు జీవితంలో ఆనంద సంతానం రాదని నిరాశ చెందియున్న అనేకులు డాక్టర్ చౌదరిగారి వైద్యనిపుణతతో దేవుని కృపతో సంతానవంతులై న అనేకమంది సాక్ష్యములు కలవు. మీకు సంతానము కల్గి సంతవరకు ఉచితంగా మందులు ఇవ్వబడును. తదుపరి మీరు చార్జి చెల్లించే ఈ గ్యారంటీవైద్య మును పొందండి. సంతానవంతులు అవండి. ప్రీ పురుషులలో లోపించిన యవ్వనక క్రిని తిరిగి పొందుటకు మరియు ఏ కారణమువల్లనయినా దహిష్టు అగివున్న ప్రీలకు డి అండ్ సి ఆవరేషన్ లతో నిమిత్తం లేకుండా సుఖవంతమైన గర్భప్రాసము (ఎజర్షన్) కొరకు మరియు నిరోధ లావు ఆవరేషన్ కు తయారగు వారికి వాటితో నిమిత్తం లేకుండా ఒకే బిడ్డతో వుంటూ తిరిగి మీ కోరిక ప్రకారమే బిడ్డను పొందే ఈ చక్కని అవకాశము కొరకు సంప్రదించండి.

కన్వల్యేషన్ పీజా: రు. 25 ప్రతిరోజు ఉదయం 8 గంటల నుండి రాత్రి 8 గంటల వరకు

జీసస్ నర్సింగ్ హోమ్, ఫోన్ నెం. 1, పోస్టాఫీసు ఎదురుగా, హనుమాన్ జంక్షన్, మ|| గో|| జిల్లా (A.P.)
(హనుమాన్ జంక్షన్ వచ్చుటకు విజయవాడ, ఏలూరు, గుడివాడ, మాదివీడుల నుంచి ప్రతి అర్ధగంటకు బస్సు వసతి కలదు.)

నోట్: ప్రతి శని, ఆదివారములు గుంటూరు పట్టణములో హోమ్లో బాలాజీ లాడ్జి (జిన్నా ఏవరువద్ద)లో సంప్రదించవచ్చు.